

279.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 maja 1936 r.

w sprawie kontroli obrotu towarowego z zagranicą i z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 30 marca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) W związku z przepisami dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) wprowadza się kontrolę obrotu towarowego z zagranicą i Wolnem Miastem Gdańskiem.

(2) Kontrolę obrotu towarowego powierza się Komisji Obrotu Towarowego.

(3) Ministrowie: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych określą w drodze rozporządzeń przypadki, w których obrót towarowy z zagranicą i z Wolnem Miastem Gdańskiem będzie uzależniony od uzyskania zaświadczeń Komisji Obrotu Towarowego.

Art. 2. (1) Komisja Obrotu Towarowego składa się z przewodniczącego i jego zastępcy, wyznaczonych przez Ministra Przemysłu i Handlu, z jednego członka i dwóch jego zastępców, wyznaczonych przez Ministra Skarbu, oraz z jednego członka i jego zastępcy, wyznaczonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Komisja Obrotu Towarowego w ramach swych uprawnień decyduje ostatecznie na podstawie swobodnego uznania bez obowiązku podawania powodów. Orzeczenia i decyzje tej Komisji mogą być bądź to ogólne, bądź też dotyczyć poszczególnych spraw.

(3) Komisja Obrotu Towarowego jest uprawniona do pobierania na pokrycie kosztów manipulacyjnych opłat od poszczególnych swoich czynności urzędowych w oznaczonej przez siebie wysokości.

(4) Podania i zgłoszenia wnoszone do Komisji Obrotu Towarowego, oraz udzielane przez nią zaświadczenia, jak również wszelka z tą Komisją korespondencja wolna jest od opłat stemplowych.

Art. 3. (1) Kto w obrocie towarowym z zagranicą lub W. M. Gdańskiem narusza przepisy rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 1 ust. (3), podlega karze przewidzianej w art. 16 i 19 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249). Przepis art. 20 tego dekretu ma tu zastosowanie.

(2) Odpowiedzialność z mocy ust. (1) nie znosi odpowiedzialności za naruszenie przepisów o obrocie towarowym z zagranicą lub W. M. Gdańskiem, prze-

widzianej w ustawie karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355).

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram - Kościalkowski
Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

280.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1936 r.

w sprawie zakazu przywozu towarów.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przywóz do polskiego obszaru celnego towarów, objętych taryfą celną przywozową, zawartą w załączniku do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732) w brzmieniu (każdocześnie obowiązującym, jest zabroniony.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy towarów:

- a) objętych konwencją niemiecko-polską, dotyczącą Górnego Śląska, podpisaną w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371);
- b) objętych umowami o małym ruchu granicznym;
- c) podlegających przepisom o obrocie warunkowym uszlachetniającym czynnym i biernym oraz o obrocie warunkowym reparacyjnym czynnym i biernym;
- d) do których mają zastosowanie zniżki celne lub zwolnienia od cła, przewidziane w rozporządzeniach, wydanych na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 84, poz. 610) a uzależniane w myśl tych rozporządzeń od pozwoleń Ministra Skarbu;
- e) stanowiących używane zwykle w handlu wewnętrzne jak i zewnętrzne opakowania, które są wolne od cła.

§ 3. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do zezwalania na przywóz towarów zabronionych

do przywozu (§ 1) oraz do ustalania warunków, na jakich zezwolenia te będą wydawane.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5 dnia po ogłoszeniu. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 871) w brzmieniu rozporządzeń: z dnia 6 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 951), z dnia 13 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 94), z dnia 11 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 195), z dnia 24 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 369), oraz z dnia 29 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 264), przyczem pozwolenia przywozu wystawione na podstawie tych rozporządzeń są ważne w terminach na nich oznaczonych.

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

281.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 8 maja 1936 r.

o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz w związku z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie zakazu przywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 280) zarządzam co następuje:

§ 1. Wydanie pozwolenia na przywóz z krajów, które ograniczają lub utrudniają przekazywanie należności pieniężnych do polskiego obszaru celnego, może być uzależnione od uiszczenia lub zabezpieczenia także należności.

§ 2. Pozwolenie na przywóz wydaje się na oznaczony okres czasu. Termin ważności pozwolenia jest dochowany, jeżeli towar zostaje zgłoszony do odprawy celnej ostatecznej przywózowej przed upływem terminu ważności pozwolenia. W poszczególnych przypadkach Ministerstwo Przemysłu i Handlu może zezwolić w drodze wyjątku, aby termin ważności pozwolenia uważać za dochowany również wtedy, gdy towar zostaje zgłoszony do odprawy na skład celny przed upływem terminu ważności pozwolenia. W tych przypadkach w pozwoleniu przywozu będzie umieszczona klauzula: „Pozwolenie przywozu ważne również wtedy, gdy towar przed upływem terminu ważności pozwolenia zostanie zgłoszony do odprawy na skład celny.”

§ 3. Towar, zgłoszony do odprawy celnej, na który wydano pozwolenie przywozu, powinien odpowiadać co do rodzaju towarowi, wymienionemu w pozwoleniu oraz pozycji taryfy celnej, jeżeli pozycja ta jest oznaczona w pozwoleniu.

§ 4. Kraj pochodzenia towaru powinien odpowiadać nazwie kraju wymienionej w pozwoleniu, a kierunek, droga i sposób przewozu towaru (np. bez przeładunku w drodze) powinny być zgodne z zastrzeżeniem, jeżeli takie zastrzeżenie jest umieszczone w pozwoleniu.

Świadcstwa, stwierdzające pochodzenie towarów, powinny być przedstawiane w przypadkach, gdy pozwolenie albo osobny przepis tego wymaga. Świadcstwa takie powinny być wystawiane w kraju pochodzenia towaru i mogą być wydawane przez urzędy celne, izby przemysłowo-handlowe i inne instytucje gospodarcze.

Dla towarów pochodzących z kolonij świadectwa pochodzenia mogą wystawiać wyżej wymienione instytucje krajów macierzystych, za wyjątkiem urzędów celnych, nawet wówczas, gdy towar nie przechodzi przez kraj macierzysty.

Jeżeli w warunkach pozwolenia przywozu nie zastrzeżono inaczej, to w przypadku przywozu towaru nie bezpośrednio z kraju pochodzenia, lecz za pośrednictwem kraju innego, świadectwa pochodzenia mogą być również wystawiane w tym innym kraju przez izby przemysłowo-handlowe i inne instytucje gospodarcze.

Wyżej wymienione świadectwa pochodzenia, o ile są wystawione przez izby przemysłowo-handlowe lub inne instytucje gospodarcze, powinny być wizowane przez właściwe konsulaty polskie.

Dla towarów, pochodzących z krajów pozaeuropejskich, które nadejdą do polskiego obszaru celnego drogą morską, za bezpośrednim dokumentem przewozowym i bez przeładunku, mogą być wystawiane świadectwa pochodzenia przez krajową izbę przemysłowo-handlową, mającą swą siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego, do którego towary nadeszły.

Jeżeli zastrzeżenie w pozwoleniu zawiera obowiązek przedstawienia innych dokumentów, dokumenty te powinny być przedstawione przy odprawie celnej.

§ 5. Oznaczoną w pozwoleniu przywozu wagę towarów przyjmuje się według takiej podstawy, jaka jest ustalona w taryfie celnej dla danego towaru do wymiaru cła.

§ 6. Pozwolenie przywozu jest imienne i nie może być odstąpione innej osobie. Jeżeli świadectwo pochodzenia oraz dokumenty handlowe lub przewozowe są wystawione na inne osoby, niż wymienione w pozwoleniu przywozu, nie stanowi to przeszkody do zastosowania pozwolenia przy odprawie celnej towaru.

§ 7. Wzór pozwoleń na przywóz towarów zabronionych do przywozu ustala Minister Przemysłu i Handlu i podaje do publicznej wiadomości w Monitorze Polskim.